

ஹைசை யாதீன வெளியீடு 14.

பஞ்சாக்கர தேசிகர் :

: : அந்தாதி.

கும்பகோணம்
யநார்த்தவசனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1945.

உ
சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவதேறை யாதீனத்துத்
திராவிட மாபாடிய கர்த்தராகிய
ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் மாணாக்கர்
ஸ்ரீ கச்சியப்ப சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி

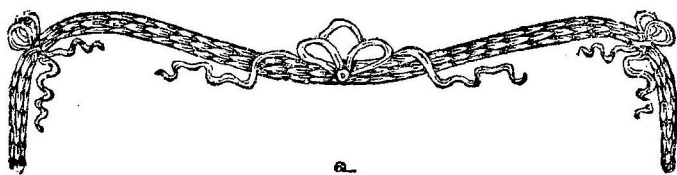
ஷ்டி ஆதீனத்து உய-வது மகாசந்திதானம்
ஸ்ரீ-ல்-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்
கட்டளைப்படி

அவ்வாதீனத்து வித்துவான்
வி. சிதம்பர ராமலிங்க பிள்ளை
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

கும்பகோணம்
யதார்த்தவசனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1945.

கணபதி துணை.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிக ரந்தாதி.

கட்டளைக் கலித் துறை.

பதிபசு பாசத்தைப் பாசம் பசுபதி யாக்கியொரீஇப்
பதிபசு வாகப் பசுபதி யாக்கிப்பின் னும்பயிற்றிப்
பதியெனத் தானாய்ப் பயிலுந் திருவா வடுதுறைசைப்
பதிவளர் பஞ்சாக் கரவனை யென்சொல்லிப் பாடுதுமே. (1)

பாடுதும் பஞ்சாக் கரவனை யென்று படர்தலொடுங்
கூடுவ தன்னவன் பாத மதுவந்து கூடுதலு
நீடுவ தின்ப மனவாக்குக் காய நிகழ்செயலந்
ரேடுவ வாளாங் கிருப்பதல் லாற்பின்னை யொன்றில்லையே. (2)

ஒன்றில்லை யாக வுயிருள தாக வுருவங்கொண்டு
தென்றில்லை யாடி துறைசையிற் பஞ்சாக் கரவன்சென்று
நின்றில்லை யாதியென் றுனின்ற யான்சென்று நின்றிறலு
நன்றில்லை தீயது மில்லைசொல் லாவொன்று நண்ணியதே. (3)

நண்ணிய பாசஞ் சடமா ணவமறி னானெனவே
கண்ணுவ தின்றுயி ரொன்ற யுணர்த்துந் கதியறிவைத்
திண்ணிய பாச வறிவு பசுவறி வென்றுசெப்பி
யெண்ணுவ தென்னை யியம்பாய்ப்பஞ் சாக்கர வின்குருவே. (4)

குருவா யருள லுயிர்க்கின்மை யாருங் குறிக்கொட்டிய
வருவா யருவுரு வாயுரு வாயவை தானெனந்
பெருவான் பொருடன் பெரும்பெய ரேபெய ராகவந்த
வொருவாய்மை தன்னை நினையினு முள்ள முருகுவதே. (5)

உருகுங் கருணைப் பெருந்திற நோக்க யுலைமெழுகாய்ப்
பருகுந் தணப்பற வானந்தத் தேறல் பமரமெனத்
திருகும் வினையின் றிருக்கறுத் தாண்டுதன் சேவடிக்கீழ்த்
தருகின்ற பஞ்சாக் கரவனொ டாடிய தாழ்குழலே. (6)

தாழ்கின்ற கூந்தன் மலர்கூட்டித் தையலர்த் தோயுமின்பத்
தாழ்கின்ற வெண்ணைத்தன் பாதத்தி லார்வ மனித்துளத்தைப்
போழ்கின்ற வைம்பொறி போழ்ந்துபஞ் சாக்கர பூரணன்மெய்
வாழ்கென்று சென்னி மலர்க்கைவைத் தானின்ப மல்கியதே (7)

மல்கிய சஞ்சிதக் காட்டை யெரிவாய் மடுத்தாடலிற்
புல்கிய விற்பந்துன் பங்கொளல் லாம்பின்பு பூப்பிதின் றி
யல்கிய பஞ்சாக் கரதே சிகனரு ளாற்கவர்ந்து
நல்கிய வாய்மைக்குக் கைம்மாறு கண்டில னன்குதற்கே. (8)

நல்குந் தொழிறனக் கேயன்றி யில்லா நலத்தகைசீர்
பல்குந் துறைசைப்பஞ் சாக்கர தேவன் பணித்திடுங்கான்
மெல்குந் திறமெனக் குள்ளத னுலவினே கின்றவெல்லா
மொல்குந் திறமின்று காட்டினன் யானென தோடியதே. (9)

ஓடிய தாணவ முற்றது பாசகன் மங்கொத்த
வாடின பல்வகைத் தோற்ற மலரயன் மான்முதலோர்
விடினர் செய்கை வினைந்தது போகம் வியன்றுறைசை
நீடிய பஞ்சாக் கரவன் முடித்த நிலாநகைக்கே. (10)

நகைக்கின்ற செங்கனி வாயு மெதிர்ந்தோர் நவைமுழுதூந்
துகைக்கின்ற பிபருட் பார்வையு மும்மலத் தொக்குவிடத்
தகைக்கின்ற சின்றுத் திரையுந் தனிக்கரப் புத்தகமு
முனைக்கின்ற வாலெண்ணைப் பஞ்சாக் கரவனொண் பூங்கழற்கே. (11)

சுழற்கா லரவிர்தங் கைகூப்பப் பஞ்சாக் கரவனெங்கே
னழற்கா லனைவந்து சாரலொட் டான்றனு வைப்படைப்பப்
புழற்கா லரவிர்தப் புத்தேனை நாடலொட் டான்புனவேயங்
குழற்கான வாயற் கிடமினி யாதன்ன கொள்கையுனை. (12)

கையம்பு மூவுல குண்டது கண்மல ரொன்றுண்டதா
 லையம்பு வேளை யமலன்பஞ் சாக்கர வண்ணல்பொற்று
 ணையம்பு பாறயி ராட்டி வணங்கிய நேயரொன்று
 மெய்யம் பிறவென வெல்லா மெடுத்து விழுங்கியதே. (13)

விழுங்கிக் கிடந்த வொளியறல் பார்த்து மிடையிருள்போ
 லொழுங்கிக் கிடந்தவெ னுள்ளத் தொழிவுகண் டோங்கிருளு
 மழுங்கக் கடைக்கணித் தாண்டான்பஞ் சாக்கர வண்ணலினிப்
 புழுங்கக் கடவதொன் றில்லையெஞ் ஞான்றும் புணர்ப்பன்றியே.()

அன்றிய நீத்த மடுத்தான் சடைக்க ணடற்கெழுமா
 னென்றிய லோதை மடுத்தான் செவிக்க னுலகமுற்றுங்
 கன்றிய வால மடுத்தான் களத்துக் கருதியென்னை
 வென்றியம் பாத மடுத்தான்பஞ் சாக்கர மெய்த்தவனே. (15)

தவமாய்த் தவம்புரி வாணுய்த் தவப்பய னாய்க்கொடுக்கு
 மவனா யிருக்குட்பஞ் சாக்கர மூர்த்தியை யாரறிவார்
 நவமாத் தொழிற்கு வருமுருப் போலருண் ஞானநல்கிப்
 பவமாய்க்க வந்த பவம்பரி யாமை யிருத்தினே. (16)

இருந்திடிற் பஞ்சாக் கரவன் பதத்திடையான்மலமு
 மிருந்திடுஞ் சற்றெழி னுங்கே யெழுந்தினி நீயெனக்கு
 விருந்தென வாய்ப்பெயு மீட்டு மிராமை விடுப்பினந்தோ
 பொருந்திடு மெல்லா மவன்டெயர் பொள்ளென வோதுவதே. ()

ஓதுவ தாகிய பஞ்சாக் கரன்பெய ரொண்மறையின்
 மீது வதிவது ஈட்போ டிகலை விளக்குவதும்
 போதுவ துமின புணர்வது முன்னாய்ப் புணர்மயக்கங்
 காதுவ துங்கழன் றுள்ளது மெல்லாக் கருதினே. (18)

கருதிடு மென்னைத்தன் னுள்ளே யிருத்துங் கதிப்பின்மலம்
 பொருதிடும் போகப் புணர்ப்பா யிருக்கும் புரைதவத்தா
 விருதிடு நாமமெய் தார்க்கிரு ளாயே யிருக்குமருள்
 விருதிடும் பஞ்சாக் கரவன் விரைப்பூங் கழற்றுணையே. (19)

துணைமா முலையுமை காணச் சுடர்மணி யம்பலத்தே
யிணையா வருமின்றி யாடும்பஞ் சாக்கர வெந்தைபிரா
னணையா வெணையணைப் பான்பிற கேசெல்லு மாரருளே
புணையாப் பவக்கட லேற்றிய வாறற் புதநெஞ்சமே. (20)

செஞ்சே யுறுதி யறிந்திலை போலு நினைப்பினங்கே
யஞ்சே லெனநின் றருளும்பஞ் சாக்கர வண்ணலிரு
செஞ்சே வடியை யிகந்தய லேபுலன் சென்றுபற்றி
நஞ்சே யனைய வினைவழிச் சேற நயந்தனையே. (21)

நயந்தரு நல்லவர் தான்மகிழ் வாய்நல்ல வல்லநெஞ்சே
பயந்தரி னுங்கே பணிப்பா யறிந்தநின் பண்புநன்றே
வியந்துனக் குள்ள தருளும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருளோ
டியயந்தவை தாக்கா திருக்கறி யாதுட லாயிருந்தே. (22)

இருந்தேன் மனத்தி லளற்றிசை யாய்நல னே துயில்லென்
பொருந்தே னடியர் குழாத்தைப் பொருந்துவல் புல்லியரைத்
திருந்தேன் நிருந்தும் வகைகளெல் லாஞ்செய்து நிற்கின்றதான்
மருந்தே யனையபஞ் சாக்கர தேவன் மலர்ப்பதமே. (23)

பதமலர் கண்டோ ரெழுழ்ப்பக றீர்தி பதிசூழகா
ரிதமருள் செங்கைகண் டோர்பிர மன்கை யெழுதப்படார்
கதமலை யிருரி போர்த்தருள் பஞ்சாக் கரவனுதன்
மதவிழி கண்டோர் தூர்ப்பர் மதவேண் மலர்க்கணையே. (24)

கணையுண்ட தேரு மிருளுண்ணு மாழியு மக்கணையும்
பிணையுண்ட தேரைப் பரிக்குஞ் சிலையும் பிறங்கவெல்லா
மணவொன்ற வாக்கும் வலவனு மேங்க வசித்ததென்ப
வினை யொன்று மில்லாத் துறைசையிற் பஞ்சாக் கரவிற்பமே. ()

இன்ப மிதுவெனப் பஞ்சாக் கரவ னிணைப்பதத்தி
லன்பிற் பிணைந்த வடியரல் லான்மற்றை யாசறிவார்
துன்பிற் பிணைவது கண்டுந் தொடர்ச்சியெல் லாஞ்சுகமா
வன்பிற் பிணைந்திடு மாலாதி யோரு மதித்தனரே. (26)

மதிப்பிக்கு மெண்ணைத்தன் பாதத்தை யாங்கே வயங்கிநிற்கு
முதிப்பிக்கு மன்பையறுசுவைத் தெள்ளமு தாயுகக்குங்
கதிப்பிக்கு மாணவ மாயைகன் மங்களின் கட்டறுக்கும்
பதிப்பிக்கும் பஞ்சாக் கரவன்றன் பாலெனைப் பாதங்கொண்டே.

கொண்டலங் கண்டமுங் கொக்கரைக் கூத்துங் குறுநகையு
மண்டிலங் கொண்டவிர் செஞ்சடைக் கற்றையும் வான் பிறையுந்
தண்டளிர்ப் பாதமும் பஞ்சாக் கரவன் நயங்கருளு
முண்டன கண்டவன் நேயெனை மீட்டு முமிழ்வின்றியே. (28)

இந் நேயெஞ் ஞான்று மொழியாத விற்பத் துறைபடிய
நன்றே யருளும்பஞ் சாக்கர நாத னனினபதத்
தன்றே விரவு நிலையறி யாதது போலமுத்தி
வென்றே விரவு மலமறி யாமை விடுத்தனமே. (29)

விடுத்தன மென்று பகர்ந்தத னுலகிடு மோமலமு
மடுத்தன மென்று பகர்ந்தத னுலண்மு மோவருளு
மடுத்தருள் பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத் தேயமுத்திக்
கெடுத்தன தியானெனுஞ் சேட்டைப் பகுப்புங் கெடினல்லதே.

அல்லவிர் கண்டனெண் டோளன்முக் கண்ண னழற்கரத்த
னெல்லுமிழ் மேனியன் பஞ்சாக் கரவ னெனக்கிரங்கிச்
சொல்லிய ஞானன் துவர்துவம் பாற்றித்தொக் காருயிராய்ப்
புல்லிய ஞான மிரண்டிமல் லாற்புக லொன்றில்லையே. (31)

இல்லை யிறைவனென் பார்க்கு மிறையென்ற மாத்திரையா
னல்ல வருளும்பஞ் சாக்கர நாத னனினபதஞ்
சொல்ல நினை யிறைஞ்சப்பெற் றார்க்குத் துகட்கிழங்கைக்
கல்லி யருள்வதி னையுறல் வேண்டுங்கொல் காசினிக்கே. (32)

காசினி மீது பிறந்தவர் தம்புளுங் காவிரிகுழற்
தாசிறு நாட்டுற் பவித்தவர் தூய ரவர்களுள்ளு
மாசறு பஞ்சாக் கரவன் வதியர சூரினுற்றோர்
தேசறு தூய ரவருளுந் தூயர்சென் நேத்தநரே. (33)

ஏத்துநர் தம்மு ளிருந்துதன் பாதத்தை யேத்துவிக்குந்
சாத்துநர் தம்மு ளிருந்துதன் போதலர் சாத்துவிக்கும்
பாத்துநர் தம்மு ளிருந்துநட் போடிகல் பாத்துவிக்கு
மாத்தன்பஞ் சாக்கர வண்ண லருளு மருளிதுவே. (34)

இதுபுரி வேனென லொன்றனை மேற்கொண் டிடவிடுக்கு
மதுபுரி வேனென் றடுக்கு மயர்க்குமற் றுலுயிரிற்
கதுவிய தன்மை கரிசறுத் தாண்டபஞ் சாக்கரவன்
முதுநல முற்றுமுற் றுதுமுற் றின்புந் திளைத்திடுமே. (35)

திளைத்திடுந் தன்மையிற் றுனா யிருக்குந் திகழவருள்
விளைத்துமற் றேனை யிடங்களில் வேறா யிருக்கும்விண்ணின்
முளைத்தெழு வெண்மதிக் கண்ணியன் பஞ்சாக் கரவன்முன்னோன்
வளைத்தழும் பாளன்மெய்ம் மாதவர் போற்றிய மாதவனே. (36)

மாதவம் யாதும் புரிந்தறி யேன்வண் மலர்ப்பதத்துப்
போதலர் நீரும் பொழிந்தறி யேனெதிர் போதலுமே
விததை சோலை விரைசூழ் துறைசைப்பஞ் சாக்கரவன்
விதற வாண்ட விரகினை யென்னென்று செப்புவதே. (37)

செப்பற் கரியன சிந்தைக் கரியன சேர்பொருளொன்
றொப்பற் கரியன வுள்ளே விரவியொண் மாமதிபோற்
பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி வருவன பண்பினர்க்கு
வைப்பிற் பொலிவன பஞ்சாக் கரவன் மலரடியே. (38)

அடியோ ரிரண்டி னுலகொரு மூன்று மடக்கியதால்
வடிவாளி வார்சிலை வையகந் தாங்கு மதுகையதான்
முடியா முதல்வன்பஞ் சாக்கர மீனி முழுமணித்தேர்ப்
படியோ ரிறையு முருளிட் மில்லாப் பரப்பினதே. (39)

பரப்புற்ற தேர்க்கமை பாகனும் பாகற் பயந்தவனு
மிரப்புற்று நாடவெட் டாதிறந் தோங்கின வின்பவெள்ளம்
விருப்புற்ற வன்பர்க் கருளும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருடன்
குருப்பெற்ற வேணி முடியுங் குரைகழற் பாதமுமே. (40)

பாதங்க ணை்கும்வைத் தானவை நல்கும் பதங்கள் வைத்தான்
வேதங்க ணை்கும்வைத் தான்விரை யாக்கலி வீறவைத்தான்
பூதங்க ளாதிவைத் தான்புரை யாத புகர்மலத்தி
னேதங்கள் பாரவைத் தானெழிற் பஞ்சாக் கரவிறையே. (41)

இறைவீற் றிருந்துபஞ் சாக்கர நாத னிறைசெலுத்து
முறைநாடி னேனை முறைமுறை யாங்கொன் முகிழ்ப்பவற்றுண்
மறையா யிருப்பதொன் தின்றாக வெங்கும் வதிந்தறிந்து
பெறயா வருக்கு மவையவ ராலுய்க்கும் பெற்றியினே. (42)

பெற்றி யொருவர்க் கறினரி யான்பெரு வள்ளன்மையை
யுற்றறிந் தான்மற்றை வள்ளன்மை வள்ளன்மை யாயுறுமே
பற்றிக லின்றிப் பயன்விழை யாதுபஞ் சாக்கரன்போன்
முற்று மளிப்பவர் யார்முடி வானவர் தம்முளுமே. (43)

உள்ளும் புறமு மொருதன்மைக் கர்ட்சியர் தாமுலகி
னள்ளும் பரிசின ரேனும் வினைவழி நண்ணகிலார்
தெள்ளும் பெரும்புகழ்ப் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடிபை
யிள்ளும் பரிசின ரெல்லாம் விடுத்தும் விடுக்கலரே. (44)

விடுக்கலர் பற்றினொ டார்வங் கதியை விரும்புகிலார்
தொடுக்கலர் பஞ்சாக் கரவன் பதத்துச்சொன் மாமலர்கள்
கொடுக்கல ராவி யுடல்பொரு ளாங்குக் கொழுஞ்சுவைத்தேன்
மடுக்கல ரன்பரைப் போனடிப் பார்க்கென் வருவதுவே. (45)

வருவதும் போவது மாயுழல் வீர்வம்மின் வந்தனிரேற்
றருநிதி சிந்தா மணிகாம தேனுவுந் தந்தருளும்
பொருவது போக மெலாந்தரும் போக மெலாம்வெறுத்தா
லொருவரு முத்தியு நல்கும்பஞ் சாக்கர வொள்ளொளியே. (46)

ஒளிக்கு முயிர்களுக் குள்ளே மலத்தி னொளித்தவுயிர்க்
களிக்குந் தனுகர ணதி யளித்த வவற்றொடி ருள்
விளிக்கு முளைத்த வுயிரினைப் பஞ்சாக் கரவிமலன்
மெளிக்கும் பளிக்கி னிழல்போ லுடலத் திரிவிக்குமே. (47)

விக்கு ளிருமன் முயலகன் குட்டம்வெப் புப்பெருநோய்
தொக்கு வயிற்றுறு நோய்குலை நோயொடு சூழ்ந்தடினு
நக்கு நலத்தகு பட்சாக் கரவ னனினபதம்
புக்கு விடினங்க ணெல்லாமின் பாகப் பொலிதருமே. (43)

பொலிந்தன மன்றோ தணியுந் தணிந்தன வேபொலியுந்
கலந்தன மன்ற தணக்குந் தணந்தன வேகலவுஞ்
சலந்தரு வையத் தியற்கை தனைக்குறித் தாழன்மினோ
நலந்தரு பஞ்சாக் கரவனை நாடி நயமின்களே. (49)

கள்ளாண்ட வாவிச் சுவைபுண்ட கார்முக்க கானையுடல்
விள்ளாண்ட கண்ணன்பஞ் சாக்கரநாதன் விசரமலர்த்தா
ணள்ளாண்ட நெஞ்சுண் டவன்பெயர் பூண்டநன் னாவுமுண்டா
லெள்ளாண்ட வல்வினைக் கஞ்சவ தின் தினி யெய்தினுமே. (50)

எய்தடு முப்புரத் தெண்ணிய மூவ ரெரிபிழைப்பச்
செய்தவன் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தாமரைக்கீழ்ப்
பெய்தடச் சூழ்ந்த பெயரா வினையைப் பிழைப்பித்துய்தி
வெய்தரு ஞர்திறத் தென்னினி வேறு விளம்புவதே. (51)

விளம்புவ தென்னினிப் பஞ்சாக் கரவன்வெல் பூங்கழற்ற
ஞளம்புகு வோர்கட் குறுவினை யாது முறுதுமெய்யே
களம்படு செந்திக் கதுனி னிழலுடல் காயுங்கொலோ
வளம்படு புற்போ லணைந்துட னீக்கிய தாருயிரே. (52)

உயிர்தா முயிர்க்கு முடலினல் லாதின்பத் துன்பமொன்றும்
பயிலா பிறவுட லெங்கு மிருந்துமப் பண்பினவாற்
செயிர்தீர்த்து பஞ்சாக் கரவன் றிருவடி சென்றுபற்றின்
மயரா ருடல மிருத்தும் பயனென் மருவுவதே. (53)

மருவுவ தொன்றை யரிதுபஞ் சாக்கர வான்பொருளி
னருள்வழி யன்றி யொருவலு மொன்றை யரிதுமன்ற
வொருவலு மொன்றைமற் றென்றை யுறலுமெல் லாமவன்றன்
றிருவடி யேயென்று சிந்திகண் டாய்துந் தேய்த்தருமே. (54)

அற்றா லு மென்னை புறத்தே பயில்பொரு ளானவெலாங்
கற்றா லு மென்னை யரிதா கியகல்வி காசிப்புக்ழ்
பெற்றா லு மென்னைபஞ் சாக்கர நாதன் பிறங்கருளி
ஹற்றா லும் யானென தென்னுஞ் செருக்கொழி யாவிடினே. (55)

விடுக்குங் கணையெறு மூர்தி மனைவி விலங்கலந்தோட்
படுக்குங் கலனு மொருபொரு ளேகொண்ட பண்ணவன்சீர்
கொடுக்குந் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாதன் குலப்புகழைத்
தொடுக்கும் பரிசுபெற் றும்பெறு மாறின்று சூழ்பவமே. (56)

பவம்பல கோடி வருமாறு நாவிற் பயிற்றியிட்ட
வவம்பல கோடியும் பஞ்சாக் கரணைப் புகழ்ந்ததுத்தாந்
தவம்பல கோடிய சிந்தைய தாணினைந் தேதணந்தா
நிவந்தபல் கோடி யுடற்றிங் கிறைஞ்சுபு நீத்தனமே. (57)

நீத்தனங் காணி நிகழுஞ் சுகமென தியானிலவப்
பாத்தனங் காணிந் படுவதொன் றில்லைபஞ் சாக்கரவன்
பூத்தசெந் தாமரைத் தாளுங் கரமும்புன் மூரனிலா
யாத்தசெவ் வாயு முகமுமெல் லாமின்பத் தேயெழுமே. (58)

எழுந்தது பஞ்சாக் கரவன் நிருவரு ளெக்குமதில்
விழுந்ததென் புல்லறி வாங்கே யருளாய் மிளிர்ந்தனவா
லழுந்திய பாசமென் றெண்ணிய மாயை யருவினையுந்
தழுந்தரம் வேறினி யில்லையின் பொன்றே தலைப்பட்டதே. (59)

பட்டது பாசமென் பாரது மாயும் படியறியா
ரொட்டிய தாரரு ளென்பா ரஃதுறு முண்மையெய்யா
ரட்டுல கெல்லா மளிக்கும்பஞ் சாக்கர வண்ணலருண்
முட்டறு ஞான முகிழா வுளம்படை மூர்க்கர்களே. (60)

மூர்க்கரைப் போல முதுமா தவர்க்கு முனிவுசெய்து
பார்க்குளெஞ் ஞான்றும் பருவரு வேளையும் பார்த்தருளாய்
கார்க்கதிர் தோகை யெனவடி யார்கள் கலந்தெதிர்நின்
றூர்க்குந் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாத வருட்குருவே. (61)

குருமணி மோலித் துருவன் பிணித்த கொழங்கயிற்றி
 நெருவுதல் கோளுக் கிலையத் திசையி னுறினுமவ்வா
 நருண்மணி யாகிய பஞ்சாக் காவ வடியெனுநின்
 நிருவடி நீங்காத் திறம்யாங் கிருப்பினுஞ் செய்தருளே. (62)

அருண்ட மாடிய பஞ்சாக் காவன் முன் பைந்தொழில்கொண்
 டிருண்ட மாடிய வம்பல வாண னெனக்களித்த
 திருநடங் காணிற் செயிரை விழுங்கித் திசைவிழுங்கி
 யுருநட மாடவெ னுள்ளம் விழுங்கி யுகத்ததுவே. (63)

உகத்தவ னெல்லாப் பொருட் சும்பஞ் சாக்கர வுத்தமனை
 யகத்தனிற் சற்றே யடுப்பிற் கதிகளெல் லாமடுப்ப
 ரிகர்திடிற் சற்றே யெழுநான்கு கோடி நாகும்வல்லே
 புருந்துபல் னுழி பெயர்ந்து மெழாது புழுங்குவரே. (64)

புழுங்கும் பெரும்பழி வந்தாலு மென்னின்பம் போர்த்துளத்தை
 விழுங்கும் பெரும்புகழ் வந்தாலு மென்கினைப் பாலதென்று
 மழுங்கும் படியதன் றேயருட் பஞ்சாக் காலன்பதத்
 தொழுங்கும் பெருநிலைக் கூறவற் றுலில்லை யுற்றுநில்லே. (65)

நிலென்று செந்தி நீரையி னிறுவினு நீடுசெல்லல்
 கல்லென்று தீய திறத்தி னெடுப்பினுங் காய்த்துநயர்
 தல்லொன்றி வாளாங் கலையாது பஞ்சாக் காவனருள்
 புல்லொன்று பாரங் கழிப்பதென் றேயின்பம் பூணுகவே. (66)

பூணுங் கடவுளைப் பஞ்சாக் காவனைப் பூண்டுகொண்டு
 காணுங் கடனால் வருவினை மாய்க்குங் கடனதன்றி
 மாணுங் கரிசுடற் கேண்ற வினையை மறுப்பவுழர்
 தேணுங் கெடேன்மின் குறுகா தொழியா வெறுமுடைத்தே (67)

உடைத்தைங் கலையும் பரானந்த விற்ப முறப்பயிற்றி
 விடைத்தங்கு மேவு மொழியா வினையின் விறன்முருக்கித்
 துடைத்தங் கருளும்பஞ் சாக்கர நாதன் சுடர்ப்பதத்து
 ளடைத்தங் கிருப்ப வறியா துளமயல் விட்டனவே. (68)

வீட்டனம் யானென தென் னுஞ் செருக்கை விடுத்தலொடுங்
கெட்டன மத்தகு கேட்டினை யேகிளர் வாழ்க்கையெனப்
பட்டனம் பஞ்சாக் கரவன் பதமலர்ப் பூசனையே
தொட்டன மிந்தத் தொடர்பினை யாவர் துளக்குநரே. (69)

துளக்கும் வினையுட னிற்பத் தொகுமுயிர் வாங்கலெவ்வா
றளக்கற் கரியபஞ் சாக்கர நாதனென் றையுறன் மின்
வளக்குஞ் சரத்தன் வயிற்றுட் செறிவினை வாங்கிக்கொண்டு
விளக்கட் கனிதன் புறம்விடல் கண்டன மேதினிக்கே. (70)

மேதினி மீதும் விரவுவ தீவினை யேன்சிரத்தும்
போதுவ விதென்ன வற்புதம் போக்கின் மறைமுடிவு
மாதவர் நெஞ்ச மலையான் மடந்தை வளைக்கரமு
நீதியிற் றைவரும் பஞ்சாக் கரவ னெடும்பதமே. (71)

பதந்தர வல்லவன் பஞ்சாக் கரவன் பசுபதிநல்
விதந்தரு மீச னிறையெட் டிருவத்த நெண்குணத்தான்
சுதந்திர முள்ளவ னென்றுசொன் மாத்திரை சூழ்ந்தவர்க்குங்
சுதந்தரு வல்வினை காவத நூறு கடந்திடுமே. (72)

இறுகின் ற மாலைய தாக்கை யிதுதனைப் பேணிக்கொண்டே
தெறுகின் ற வல்வினை வாயழி வேனைச்சென் றேத்துநர்பா
லுறுகின் ற பஞ்சாக் கரவனவ் ஆழ்வினை தன்னடியா
லறுகின் ற தாக்கியஞ் சேலிங்கண் வாவென் றருளினனை. (73)

அருள்கின் ற காலமெஞ் ஞான்றும்பஞ் சாக்கர வாண்டகைக்கா
மிருள்கின் ற வாணவத் தேகிடந்தெய்த்தின்பத் துன்பந்துய்த்துத்
தெருள்கின் றிலாவுயிர்க் கேசென்று சேரும் பருவங்கண்டாய்
மருள்கின் ற வன்னெஞ்ச மேமதி யாயின்று வாய்த்திடுமே. (74)

வாய்த்த துடலிது பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத்தை
யேத்துத லாலென் றிறுமாந் திருந்தவெ னெண்ணமெல்லாந்
தீத்தெறு பஞ்சாய்ச் சிதையப் பலகதி சென்றுசென்று
பூத்திடு மாறு புரட்டிய தாற்புல் வினையடுத்தே. (75)

அடுத்த வினைக்கினி யஞ்சேன்பஞ் சாக்கர வாரியன்முன்
விடுத்திருண் மூழ்கும் பிழையிற் பருவம் வினைத்துடலங்
கொடுத்தத்கும் விட்டிது காறும் வினைத்தகுற் றங்களுநீத்
தெடுத்தவனின்று மெடுப்பனென் றுண்மையை யெண்ணினனே.

எண்ண மெலாந்த வினையடி யேறவைத் தானியம்பும்
வண்ண மெலாந்தன் பெயராக வைத்தனன் வாருடலிற்
பண்ண மெலாந்தன் பணியாக வைத்தனன் பண்ணவர்கு
முண்ணல்பஞ் சாக்கர வேந்த லருளுமி தற்புதமே. (77)

அற்புத மேனிய னுந்திருச் சிற்றம் பலவனறற்
புற்புதம் போலுருக் கொண்டபஞ் சாக்கர பூரணனைச்
சிப்பர மென்றுள்ள வாறறி யார்செயிர் தீர்தொழிலை
துற்பவ மாக்கு முருவத்தி னுண்மையு முன்னலரே. (78)

உன்னிய காலே யுறவா யினிக்குஞ்சற் றேயயர்ப்பி
னன்னிய மாக வகன்றே கவற்று மனனியமாய்
மன்னிய பஞ்சாக் கரவன் வயங்கரு னோங்கியக்காற்
பொன்னியல் காலைப் புரையிருள் போன்மலம் பொன்றுவதே. ()

பொன்றுஞ்ச முன்றி லுடையவ ராகப் பொலிதரினு
மின்றுஞ்ச வேலரை யஞ்சவர் வேலர் வெருவுவாரற்
கொன்றுஞ்ச தேவரைத் தேவரு மஞ்சவர் கோகனதத்
தென்றுஞ்ச பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தேசினர்க்கே. (80)

தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செங் கைத்தலமுன்
வீசிநின் ருடிய வம்பல வாணன் வியனுலகம்
பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறங்கருட் டாண்மலரைக்
கூசிநின் றேத்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே. (81)

குறையுண்ட நெஞ்சம் பழியுண்ட செய்கையுங் குற்றமெலா
முறையுண்ட வாக்கு மெனக்களித் தானுற் றுளரொவர்க்கு
நிறையுண்ட வாக்கும் புகழுண்ட செய்கையு நீடுமின்பப்
பொறையுண்ட நெஞ்ச மளித்தான்பஞ் சாக்கர பூரணனே. (82)

பூரணன் பஞ்சாக் காவனென் செய்யும் புலநெஞ்சமே
யாரண மார்க்கம் விடுத்தே யாவக லக்குனல்லார்
வாரணி கொங்கை முயக்கே யமர்ந்து வருந்திடும்பைக்
காரண மேதொகுத் தாயது கூட்டுங் கடனவற்கே. (83)

அவனென் துலகம் புகழும்பஞ் சாக்கர வாண்டகையை
யெவனென்று முன்னி யீகந்தனை யாலெ னிமுதைநெஞ்சே
பவன்றவன் சங்கரன் பார்ப்பதி பாகன் பான்சிவன
முவனென்று தேறி யொழியா யொழியா வுறுபகையே. (84)

உறுபகை யாளர் துவன்றினு நட்பின ரோங்கினுமென்
முறுகிய வின்ப மடுப்பதுண் டேற்பகை யான்முருக்கப்
பெறுவதொன் றில்லையின் னாங்குள தேற்பெய ராதுறவா
னிறுவவு நீக்கவும் வல்லன்பஞ் சாக்கர நின்மலனே. (85)

நின்மலன் பேரறி வாளன்பஞ் சாக்கர நிற்க்குணன்மற்
றன்மலத் தாழ்புல் லறிவுடை யேனுட னுயமர்ந்து
தன்மலர்ப் பாதற் தலைத்தந்துந் தாழ்விலன் சார்களங்க
வின்மதி வாழும் வெளிக்கென்னை தாழ்வு விரவுவதே. (86)

விரவிய வான்வளி தீவிரி நீர்வியன் பாரவையாய்ப்
பரவிய பான்மதி யாய்க்கதிர் கால்பகல் வானவனாய்ப்
புரவிய லாருயி ராய்தின்ற பஞ்சாக் கரப்பொருளைக்
கரவியல் சீரருண் மாளுது காணுங் கடனரிதே. (87)

அரிதுதன் பாதத் தடைவா ருயிர்க்கென வன்றுதொட்டுக்
கரிசறு மூர்த்தி தலந்தீர்த்த மாயமர் காரணனை
விரிபுகழ்ப் பஞ்சாக் காவனை மெய்யன்பி னுலுளத்தே
பரிபவம் பெற்றார் பெருர்மலந் தான்செய் பரிபவமே. (88)

பவமெழு கோடி யெடுப்பினு மென்னைபஞ் சாக்கரவ
னவநவ மாகப் புணருந் தொறுமின்ப நல்குகின்ற
தவமவி யிப்பவம் போல்வாய்ப் புறினிந்தத் தன்மையின்றி
யவமுறி னிந்தப் பவமும் கடுக வவிதனன்றே. (89)

நன்றே யடுப்ப தருளிற் கலந்த நலத்தவர்க்கு
மின்றே யிறந்த பவங்களி னீட்டு மிருவினையுட்
சென்றே பயப்ப வெவையவை பஞ்சாத் கரச்செம்மறா
னின்றே புணர்த்தும் புணர்த்தினு மேறா நிலைவைக்குமே. (90)

வைப்பா யிருக்கும்பஞ் சாக்கர நாதன் மலர்ப்பதமே
துப்பா யழுந்தின் மலேநீர் வினையு மெரித்துரும்ப
ரொப்பா யவியும் பதைப்பிற் கடுகு முயர்மலையா
மிப்பா லணநெஞ்ச மேநினக் காம்வழி யெய்துகவே. (91)

எய்துவ திக்கடை யொன்றில்லை பஞ்சாக் கரவிறைவ
னுய்திற நாடிமுன் செய்கினை யூட்டி யொழிக்குங்கண்டாய்
கைதிறந் தீவினைக் கெண்ணலு நல்லதென் றென்றனையே
செய்திற நாடலும் வேண்டா வவனடி சித்திரெஞ்சே. (92)

நெஞ்சே நினக்கு நெடும்பகை நீயந் நிலையறியா
தஞ்சே லெனவருள் பஞ்சாக் கரவ னவையவரா
லெஞ்சாது நீமுன்ன ரீட்டிய கூட்டி யிடும்பொழுது
நஞ்சே யெனமுன் னிலைபகை யாகவு நாடினையே. (93)

நாடுவ தெல்லா மருளும்பஞ் சாக்கர னற்பதமே
கூடுவ தெல்லா மவனடி யார்தங் குழாத்திடையே
வீடுவ தெல்லா மறிவிவர் சேர்ச்சியென் றாய்விடினே
நீடுறும் வேறின்ப முண்டேனும் வேண்டா நெடுநிலத்தே. (94)

நிலங்கா லகழ்ந்து நெடுமா லறியா நிகரில்பத
மலங்கா லறுக்கும்பஞ் சாக்கர நாதன் மலியருளா
னலங்கா முருவெனக் கெண்மையின் முற்றுநன் றுய்த்தளித்தான்
கலங்காமை யின்மையின் மற்றதற் கேற்குங் கடனிலனே. (95)

இலம்பட லாவது பஞ்சாக் கரவ னெழிலருளி
னலம்புரி வோர்க்குல கத்துறு செல்வங்க ணண்ணுவதே
குலம்புரி செல்வங்க ளாவன கோதி லடியவர்க்குச்
சலம்புரி வையகத் தாறிலம் பாடு தழைப்பனவே. (96)

தழைக்கின்ற போதி வன முஞ்செந் தாடொழு காலமிதென்
றழைக்கின்ற வன்பர்கள் சோடையுங் கண்டா ரகமுழுதுங்
குழைக்கின்ற பஞ்சாக் கரவன்மெய்க் கோலமுங் கோதிவ
மிழைக்கின்ற சூழலு மென்மன நீங்கா திருப்பனவே. (97)

இருப்பன நெஞ்சன்பல் னுழியெல் லாம்பெயர்ந் தாலுமெம்பால்
விருப்பின னாத லரிதெனப் பஞ்சாக் கரவிமலன்
பொருப்பினை வாங்கிற் றெனவெனை யாண்ட புதுமையினுற்
கருப்படு மாறினிச் செல்லவொட் டானருட் காப்பிடுமே. (98)

இடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண மேற்றல்வினை
யடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண மாக்கன்மெய்ம்மை
தொடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குணந் தோல்வியிவை
படுவன வாயினும் பஞ்சாக் கரவன் பரிவுளனே. (99)

உளநின்று காணி னொளிப்பனங் கேயெ னுளமொளிப்பின்
வெளிநின்று காணப் படுவன் விரிகடற் றெள்ளமிழ்துந்
தெளிவுண்ட தேறலுங் கைப்படுவன் சிந்தை யெலாமினிப்பன்
பளகறுத் தாண்டபஞ் சாக்கர நாத பசுபதியே. (100)

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி.

குறிப்புரை.

1 பதி பசு பாசத்தை - அநாதி நித்தியப் பொருள்களாகிய பதி பசு பாச யென்னும் மூன்றினையும், பாசம் பசு பதி ஆக்கி - ஐந்தொழி லியற்றுங்கால் எய்திய சகலாவஸ்தையில் பாசமும் பசுவும் பதியுமாகிய முறையில் முன்பின்றாக நிற்கச்செய்து, பசு - ஆன்மா, ஓரீஇ - அந்த நிலையின் நீங்கி, பதி - பதிநெறியில், ஆக - ஒழுகியவழி, பசு - ஆன் மாவை, பதி ஆக்கி - பதியின் தன்மை எய்தச் செய்து (தூயதாக்கி), பின்னும் பயிற்றி - அது சீவன்முத்தி நிலையில் நிற்குங்காடும் அந்நிலையி னமுவாதிருக்கச் செய்து, (இவ்வகையால்) தான் - அவ்வான்மா, பதி யென ஆய்ப் பயிலும் - பதிபோலச் சிவத்தன்மை முழுதும் வீளங்கப் பெற்றப் பயிலுகற்கு ஏதுவாகிய, திருவாவடுதுறைசைப் பதி - திருவா வடுதுறை என்னும் திருப்பதியில், வளர் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பஞ்சாக்கரவனை - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியை, என் சொல்லிப் பாடுதும் - எவ் வியல்பினனென்று சொல்லிப் பாடுதும் என்பதாம்.

முன்பின்றாக நிற்கச்செய்தலாவது - பாசம் முற்படப் புலப்படும், பசு அதனால் தொழிற்பட்டும், பதி தொழிற்படுத்தியும் நிற்குமாறு செய்தல். ஆக - காரணப்பொருட்டு. பாசம் பசு பதியாக்குதலாவது கேவலநிலையினின்றும் சகலநிலை யெய்துவித்தல். பதி பசுவாக என்றது ஆன்மாப் பதிநெறியில் ஒழுகிநின்றலை யுணர்த்திற்று. பசுபதி யாக்கி என் புழி ஆக்கச் சொல் அத்துவ சுத்தியால் ஆன்மாலைத் தூயனாக்கிப் பதி யின்றன்மை யெய்துவித்தலை யுணர்த்திற்று. தான் பதி யென ஆய் என்புழி ஆக்கச் சொல் ஆன்மாப் பாமுத்தியில் சிவானந்தாநுபவ நிலையில் உறைத்து நின்றலை உணர்த்திற்று.

ஆக்கி ஆக்கிப் பயிற்றித் திருவாவடுதுறைசைப் பதிவளர் பஞ்சாக் காவ நெனவும், ஆய்ப் பயிலும் திருவாவடுதுறைசைப் பதிவளர் பஞ்சாக் காவ நெனவும் முடிக்க.

2. படர்தல் - நினைத்தல். அன்னவன் பாதம் கூடுவது என்க. இன்பம் நீடுவது. நிகழ் செயல் - அவற்றிற்கு நிகழும் செயல்கள்.

3. ஒன்று இல்லை யாக - தளக்கென உருவம் ஒன்றும் இல்லையாகவும், உயிர் உளதாக - உயிரென்பது ஒன்று இருப்பதை யுத்தேசித்து. தென்றில்லையாடி யாகிய பஞ்சாக்கரவன் உருவங் கொண்டு சென்று நின்று. இல்லை யாதி - தற்போத முனைப்பு இல்லையாவாயாக. நின்ற யான் - தற்போத முனைப்புடன் நின்ற யான், சென்று நின்று இறலும் - அவன் உபதேசித்த நெறிவழிச் சென்று நின்று தற்போத முனைப்பு ஒழிதலும். சொல்லா ஒன்று - சிவானந்தம். ஒன்றில்லையாக என்பதற்கு அத்துவிதச் சொற்கு ஒன்றென்னும் பொருளில்லையாம்படி என்று பொருள்கோடலுமாம்.

4. பாசம் சடமானதால், பாசவறிவு என்பது யாது? உயிர் ஆணவம் நீக்கியவழி நானென்று கருதுமாறினமையின், பசு வறிவு என்பது யாது? என்றும் ஒருசிலையில் நின்று உணர்ந்துவது பதியறிவு ஒன்றேயாம். இங்ஙனமாக அப்பதியறிவைப் பாசஞானம் பசுஞானம் என்பவற்றோடு ஒருங்கு சேர்த்துப் பதிஞானமென்பது யாது? அருள வேண்டும் என்பதாம். இந்த ஞானத்தினியல்புகள் சிவஞானபாடியநீதி கூறப்பட்டன.

5. உயிர்க்கு அதுக்கிரகம் செய்வது சிவமேயன்றி ஏனையுயிர்க ளல்ல என்பதை யாரும் தெரிந்து பிழைக்க, பெருவான் பொருள் - சிவம். அப்பொருட்டு வாசகம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம், அருவாயும் அருவுருவாயும் உருவாயும் அவைதானெனவும் வந்ததேயன்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர தேசிக மூர்த்தியாகவும் எளிவந்த வாய்மை என்க.

6. தாழ்முழல் நோக்கி உலை மெழுகு போல உருகும்; பமரம் - வண்டு; பிரமரமென்னும் வடமொழித்திரிவு. தணப்பற - நீக்கமின்றி. தேறலைப் பருகும். திருக்கு - குற்றம்.

7. ஆர்வம் - பேரன்பு. மெய் - சிவமாக.

8. சஞ்சிதம் - அதுபவிக்க வாராமற் குவித்து கிடக்கும் கன்மத் தொகுதி. உடலிற் புல்கிய இன்பத் துன்பங்கள் - பிராரப்த கன்ம பலன்கள். சஞ்சித வினைத்தொகுதியைத் தன்றிரு நோக்கா லெரித்தலும், பிராரப்தவினைப் பயனைத் தான் ஏற்றுக்கோடலுமாகிய இவற்றின் விரிவைச் சிவஞான மாபாடியநீதி காண்க. கைம்மாறு நல்குதற்குக் கண்டிலனென்க. பூப்பது தோழின்மேனிற்றது.

9. நலத் தகை - அன்மொழித் தகை. நலத் தகையாகிய பஞ்சாக்கர தேவன். அவன் பணித்திடுக்கால் எனக்கு மெல்குந் திறமுள்ளது. மெல்குதல் - மென்மையாதல். ஒல்குதல் - குழையும். யான் எனது - அகங்கார மமகாரம். ஓடியது தனித்தனி கூட்டுக.

10. உற்றது - சகசமாயுற்றதாகிய. ஆணவம் ஓடியது. பாசமாகிய கன்மங்கள். பல்வகைத் தோற்றம் வாடின - அண்டச முதலாயின ஒழிந்தன. தோற்றம் இன்மையின் அயன் மால் முதலானோர் செய்கை வீழினர். நகைக்கு - உருபுமயக்கம்.

11. எதிர்த்தோர் - எதிர்ப்பட்டோர். நவை - குற்றம். துகைத் தல் - கெடுத்தல். தொக்கு - சம்பந்தம். தகைத்தல் - தடுத்தல். உணகத் தல் - செலுத்தல். துறைசையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியின் திருவுருவை வியந்தவாறு.

12. தமது திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுதால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் இயமனை நம்பாற் சாரவொட்டார். அழங்காலன் - அழலைப்போலுங் காலன். தது - உடல். பழல் - உட்டுளையுடைய. கால் - நாளம். அரவிர்தப் புத்தேன் - பிரமன். இங்குணம் படைப்புக் கட்டுவதும் அழித்தற் கட்டுவதும் தத்தஞ்செயல்செய்ய இடமில்லையாக, திருமார்தும் தன்செயல் செய்ய இடமில்லையென்பதாம். கானம் - பாட்டு. ஆயன் - கண்ணன். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் அவ் விதஞ் செய்யும் தன்மையுடையார் என்க.

13. கையம்பு ஈண்டுத் திருமால். அப் பிரான் உலகுண்டது திருவண்ணாவதார நிகழ்ச்சி கண்மலர் ஒன்று - நெற்றி வீழி. ஐ அம்பு வேளை உண்டது - மன்மதனை உண்டது. அம்பு - நீர். எய்யம் - அறியோம். 'எய்யாமையே அறியாமை' என்பது தோல்காப்பியம். அம்புகண் என்பன ஒவ்வொன்றே யுண்டன : திருவடியோ வணங்கிய அன்பர் பிறவற்றைச் சிறிதாமறியோமென்னுமாறு எல்லாவற்றையும் எடுத்து விழுங்கியதென்க.

14. ஒளி அறல் - ஒளியின் நீக்கம். மிடைதல் - நெருங்குதல். ஒழுங்கி - ஒழுங்குபட்டு. உள்ளத்து ஒழிவு - தற்போத நீக்கம். ஒங்கிருள் - ஆணவம். மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருளாதலின் ஒங்கிருளெனப்பட்டது. மழுங்குதல் - கூரில்லாதொழிதல் : அஃதாவது அது நித்தப்பொருளாயினும் கேடு விளையாதிருத்தல். எஞ்ஞான்றும் அவனைப் புணர்தலன்றி வேறு புழுங்கக்கடவது யாதாமில்லை.

15. அன்றுதல் - பகைத்தல், நீத்தம் - கங்கைநீர்ப் பெருக்கு. சடைக்கண் நீத்தமடுத்தான், அடல் - கொல்லுதல். ஒதை - ஓசை. செவிக்கண் மடுத்தான். களத்தில் ஆலத்தை மடுத்தான். அவைபோல என்னையும் கொடிய பொருளாகக் கருதித் திருவடிக்கண் மடுத்தானெனச் சமற்காரமாகக் கூறினார்.

16. கொடுக்கும் அவன் - தவப்பயனைக் கொடுக்கும் அவனென்க, 'செய்வானும் செய்வீனையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பானும்' கூறியவாறு. தொழிற்கு வரும் நவமா உரு - நவந்தரு பேதம். பவம் - பிறவி. பவம் - திருவுருத்தோற்றம். அத்திருவுருவினிடத்து அன்பு செலுத்தாதிருப்பின் யாரும் அப்பெருமானை அறியாநின்றவாறு.

17. யான் பஞ்சாக்காவன் பதத்திடை இருந்திடின மலமும் சேட்டைபுரியாது இருந்திடும்; சற்றுத் தற்போதமெழின் மலமும் உடனே எழுந்து நீ எனக்கு விருந்தென்று சொல்லித் தன்வாய்ப் பெய்யும். அது துன்பக்கண்டு மீட்டும் அவனடிக்கீழ் இராமல் ஒழியின், ஐயோ எல்லாத் துன்பங்களும் என்பாற் பொருந்திடும். ஆதலின் அப்பெருமானது திருநாமத்தை ஒதுக. ஒதுவதென்பது 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவி லென் கூற்றுக்களே' என்பதுபோல நின்றது.

18. ஒதுவது - ஒதுப்படுவது. மறையின்மீது வதிவது - வேதத்தின் நதிராயகமா யிருப்பது, நட்பையும் இகலையும் விளக்குவது. நீங்குவதும் பின் புணர்வதும் முன்பு சேர்ந்த மயக்கத்தை யொழிப்பதும் அது நீங்கியவழி எஞ்சி நிற்பதுமாகிய வெல்லாம் அவன் பெயரே என்க. இது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கா தேசிக மூர்த்திகள் திருநாமப் பொருளை விளக்கிய வாறு.

19. பூங்கழற்றுணை கருதிடும் என்னைத் தன்னுள் இருத்தும்: மலம் கதிப்பின் என்னோடு பொருதலைச் செய்யும் போகப் புணர்ப்பா யிருக்கும். புரை - சிறப்பு. இருது இடு நாமம் - பருவம். தவத்தால் பருவமடையாதவர்கட்குக் கழற்றுணை இருளாயே இருக்கும். அருள் விருதினையுடைய.

20. அணையா - தன்னைச் சேராது. அணைப்பான் - பானீற்று வினையெச்சம். பிறகே செல்லும் - தன்பின் செல்லுகின்ற. புணை - மாக்கலம். நெஞ்சினை நோக்கிக் கூறியவாறு.

21. அங்கே - நினைத்த அவ்விடத்தே. செஞ்செவடி - மிகச் சிவந்த திருவடி: 'செஞ்செவ்வே'னென்றும் போல. இகந்து - நீங்கி.

புலனைச் சென்று பற்றி. சேறல் - செல்லுதல். நயத்தல் - மகிழ்தல், நெஞ்சே நீ யுனக்கு உறுதி யின்னதென்பதனை யறிந்திலை போலும்.

22. நெஞ்சே நல்லன வந்தால் மகிழ்வாய்: நல்லன வல்லாதன வற்றை நின் தீவினைக்குப் பயனாக அவன் கொடுத்தால் நடுக்குவாய் நீ செய்தவினைக் கீடாக உள்ளதை அருள்புரியும் பஞ்சாக்கர ழுமர்த்தி யோடு இயைந்து உடலாயிருந்து வியந்து அவை தாக்காது இருக்க அறி யாமல் மகிழவும் பணிக்கவும் அறிந்த நின் பண்பு நன்றியிருக்கின்றது.

23. அளறு - நாகம். நாகத்திற்கு இரையாய் இருந்தேன். அந் பரைப் பொருந்துவேன். திருந்தேன் - வினைப்பெயர். மருந்து - ஆமிர்தம்.

24. எழும் - வலிமை. பகடூர்தி - இயமன். குறுகார் - அடையார். கதமலை - யானை: அன்மொழித்தொகை. மதவிழி - வலியவிழி. திருவடி இயமனையும், செங்கை பிரமனையும், துதல்விழி மன்மதனையும் ஒறுத்தமையின் அவற்றைத் தரிசித்தோர் முறையே இயம்புரம் சேராமையும், பிரமன் கையால் எழுதப்படாமையும், மன்மதபாணம் வருத்தாமையும் பெறுவரெனப்பட்டது.

25. கணை - திருமால். அது உண்டதேர் - கீழும் மேலுமுள்ள உலகங்கள். இருள் உண்ணும் ஆழி - சூரிய சந்திரர். தேரைப் பரிக்கும் சிலை - மகாமேரு. வலவன் - பிரமன். ஏக்க - நம்மால் ஆவது யாதுமில்லையே யென ஏக்குமாறு. அசித்தது - சிரித்தது.

26. வன்பு - வலிமை.

27. மதிப்பிக்கும் - நினைக்கும்படி செய்யும். அன்பை உதிப்பிக்குமென்க. கதிப்பிக்கும் - கதியிற் செல்லுமாறு செய்யும். என்னைப் பதிப்பிக்கும்.

28. கொண்டல் - மேகம். மண்டலம் - வட்டம். என்னை மீட்டும் உமிழ்வின்றி உண்டன.

29. நளினம் - செந்தாமரை மலர். கேவல நிலையிற் சிவத்தை யறியாது மலத்தில் அழுந்திக் கிடந்தது போலச் சத்த நிலையின் மலத்தை யறியாது சிவத்தில் அழுந்திக்கிடந்தமை கூறியவாறு.

30. அடுத்தனம் - அடைந்தோம். எனது என்னும் மமகாரத்தைக் கெடுத்து. கெடினல்லது மலமும் விடுமோ அருளும் அண்மாமோ.

31. அல் - இருள். எல் - ஒளி. துவந்துவம் - இன்பத் துன்பங்கள். ஞானம் இரண்டு - அபா பா ஞானங்கள்.

32. சொல்ல நினைய இறைஞ்சு - திரிகாணத்தானும் வழிபட. துகட் கிழங்கு - இங்கே ஆணவமாகிய கிழங்கு, கல்லுதல் - தோண்டுதல். நாதன் அருள்வதின் என்க, காசினிக்கு - உருபுயமக்கம்.

33. ஆசு - குற்றம். இறுதல் - ஒழியும். வதிதல் - எழுந்தருளியிருத்தல். அரகூர் - திருவாவடுதுறை.

34. பாத்தார் - பகுத்துணர்வோர். ஆத்தன் - வடமொழித்திரிவு. அவனன்றி யாதும் நிகழா தென்பது உணர்த்தியவாறு.

35. உயிரின் தன்மை கூறியவாறு. ஒன்றனைச் செய்யத் தொடங்கி இடையில் அதனை விடுத்து வேறொன்றனைச் செய்யத் தொடங்கும் : அதனையும் மறந்துவிடும். இவ்வித வுயிர் பூரீ பஞ்சாக்கரநாதன் முதுநலம் உற்றாலும் முடிவுறக் கொள்ளாது. ஆயினும் பூர்ண வின்பத்தை யஹுபவிக்கும். முதுநலம் - ஈண்டு ஆனந்தம்.

36. அருள் விளைத்துத் தானையிருக்கும் என்க. வளைத் தழும்பாளன் என்பது காஞ்சிப் புராணத்தா லறியப்படுவது.

37. வீ - பூ. ததைதல் - நெருங்குதல். விரகு - உபாயம்.

38. மாமதிபோற் பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி என்பதை 'மன்னுமிருளை மதிதூர்த்த வாறு' எனவரும் வேண்பாவா னறிக. வைப்பு - நிக்ஷபநிதி.

39. வடிவாளி அடக்கியது. மதுகை - வலிமை. சிலை - வில் : ஈண்டு மேரு. மீளி - வலியோன். படி - பூமி. தேராகிய படி என்க.

40. பாகன் - பிரமன். பாகற் பயந்தவன் - திருமால். குரு - நிறம். முடியும் பாதமும் அவ்விருவரும் இரப்புற்று நாடவும் எட்டாது கடந்து உயர்ந்தன என்க. அவ்விருவரும் அகங்காரத்தால் நாடத் தொடங்கினராதலின் கண்டிலரென்பது. 'இன்பவெள்ளம் வீருப்புற்ற அன்பர்க் கருளும் பஞ்சாக்கர மெய்ப்பொருள்' என்பதனும் பெறப்படும்.

41. பாதங்கள் நான்கு - சரியாதி. பதங்கள் நான்கு - சாலோகாதி. வேதங்கள் நான்கு - இருக்காதி. வீரையாக்கலி - ஆணை. பூதங்

களாதி - பூத முதலாகிய தத்துவங்கள். புரையாத - இழிந்த. புகர் மலம் - குற்றமாகிய ஆணவமலம். ஏதங்கள் - கேடுகள்.

42. இறை - இறைமை. பஞ்சாக்கரநாதன் அரசு செலுத்தும் முறையை நாடின ஏனை முறையனைத்தும் முறையாதலில்லை. முகிழ்ப்ப - இனித் தோன்றுவன; அவை பிரார்த்தம்.

43. முற்செய்யுளின் இறைமைகூறி இச்செய்யுளின் வள்ளன்மை கூறுகின்றார். பற்று இகல் - விருப்பு வெறுப்பு. விழையாது - விரும்பாமல்.

44. உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைக் காட்சியர் - சிவஞானிகள். உலகில் நள்ளும் - உலகத்திற் பொருந்தியிருக்கும். விள்ளுதல் - நீங்குதல். பரிசு - தன்மை. பஞ்சாக்கரவன் நிருவடியை அடைந்த சீவன் முத்தர் உலகியலிற் பொருந்தி நின்றாலும் அவர் வினைவழி நண்ணகிலார் : அவன் நிருவடியை அடைபாத ஏனையோர் எல்லாம் விடுத்தனராயினும் வினைவழி விடுக்கலர். 'உள்ளும் புறமும் மொருதன்மைக் காட்சியருக், கெள்ளுந் திறமேது மில்' என்பது நிருவருட்பயன்.

45. ஆர்வம் - கண்ட பொருள்மேற் செல்லும் பற்றுள்ளம். பொருள் என்பது ஈண்டு வினை.

46. வருதல் - பிறத்தல். போதல் - இறத்தல். இவை இப்பொருட்டாதலைப் 'போக்கு வரவு புரிய' என்பதனால் அறிக. தரு - கற்ப தரு. நிதி - சங்கநிதி முதலியன. பொரு - உவமை. ஒருவு அரும் முத்தி - பிரிதல் இல்லாத வீடு.

47. கேவலம் சகலம் சுத்தமென்னும் அவத்தை மூன்றினும் பஞ்சாக்கர விமலன் உயிர்க்கு ஆளுன்புரியுமாறு கூறுகின்றது இச்செய்யுள். உளைத்த - வருந்திய. தெளிக்கும் - தெளிவிக்கும்.

48. விக்குண் முதலிய னோய்கள் சூழ்ந்து வருத்தினும் நக்குப் பஞ்சாக்கரவன் நிருவடி புதின அவை யெல்லாம் இன்பமாகப் பொலியும்.

49. மன்ற - நிச்சயமாக 'மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்' என்பது தொல்காப்பியம். கலவும் - சேரும். சலம் - வஞ்சம். உலகியல் கூறித் தெருட்டியவாறு.

50. கள்ளுண்ட வாளி - மலர். சுவையுண்ட கார்முகம் - கரும்பு. அவற்றைக் கைக்கொண்ட காலே - மன்மதன். அவனது உடலை விள்ளுண்ட கண்ணனாகிய பஞ்சாக்கர நாதன். வினைக்கு அஞ்சாமைக்குக் காரணம் கூறியவாறு.

51. எண்ணிய மூவர் - சுபுத்தி, சுசிலன், சுதன்மன். திருவடித் தாமரைக்கீழ் என்னைப் பெய்து என்க. வெய்து - விரைந்து.

52. நிழலுடல் - சாயாசரீரம். அளம் - உப்பளம்.

53. உயிர்கடாம் பயிலா என்க. அப்பண்பின - இன்பத்துன்பம் பயிலாப் பண்பின. செயிர் - சூற்றம். மயரார் - மயக்கார்.

54. அருள்வழியன்றி மருவுவது அரிது : ஒருவலும் அரிது.

55. பொருளானவெலாம் அற்றாலும் என்னை ? அருளின் உற்று. ஆலும் - பெயரெச்சம்.

56. ஒரு பொருள் - திருமால். பவம் பெறுமாறு இன்று.

57. திரிகரணத்தாலும் செய்த தீங்குகள் நீங்குமாறு கூறுகின்றது. பஞ்சாக்கரனைப் புகழ்ந்து ஞாவிற் பயிற்றியிட்ட அவம் பலகோடியும் அறுத்தாம் : சிந்தைய - சிந்தையிலுள்ள தீங்குகள் : வினையாலணையும் பெயர். கோடிய - பெயரெச்சம். அவன் தானே நினைந்து சிந்தையிலுள்ள தீங்குகளைத் தணந்தாம். இறைஞ்சி உடற்றீங்கு நீத்தனம்.

58. நீத்தனம், பரத்தனம் - வினையெச்சமுற்று.

59. எங்கும் எழுந்தது. அதில் புல்லறிவு வீழுந்தது. அருளாய் மிளர்ந்தன. பாசங்களென்று எண்ணப்பட்ட மாயை கன்மங்கள். தழுந்தாம் - தழுவுந்தாம்.

60. மூர்க்கர் என்பார் என்பார் : மாயும்படி அறியார் : அஃதுறும் உண்மை எய்யார். எய்யாமை - அறியாமை.

61. முனிவு - வெறுப்பு : ஆகுபெயர். பருவருதல் - துன்பப்படுதல். கார்க்கு அதிர் - மேகத்தைக் கண்டு ஆரவாரிக்கும்.

62. குரு - நிறம். கிரகங்களைத்தும் துருவனாற் பிணிக்கப்படுவதென்பது நூற்கொள்கை.

63. இருண்டமாடலாவது - ஊனநடம் : செயிர் - குற்றம்.

64. கதி - மேலான நிலை, இகத்தல் - நீங்குதல்.

65. பழியும் புகழும் வீனையால் வருவன, அப்புகழும் பழியும் பஞ்சாக்காவன் பதத்து ஒழுங்குபட்டு நிற்கும் பெருகிலைக்கு ஊறுசெய்யா : ஆலின் அவன் பதத்துற்று நில் என்க.

66. நீடுசெல் - நெடுந்தூரம் போ, அல்கல் - தங்காதே, திறத்தின் - திறத்தினின்றும், நிறுவிற் காய்த்தும் எடுப்பின் நயந்தும் : நிரனிறை, புல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர், பாரமாவது வீணைப்பயனை நுகர்வித்தல்.

67. மாணும்வீணை என்க, பிராரத்தவீணை தாக்காதிருத்தற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

68. ஐங்கலை - நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகள், உளத்தை மயலில் விட்டனம்.

69. செருக்கை விட்டனம் : அதனால் உலகநிலைபற்றிப் பார்க்கு மிடத்துக் கேடு அடைந்தோம் : அக்கேடே சிறந்த வாழ்க்கையாகக் கொண்டோம். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கராதன் திருவடிப்பூசனை தொடங்கினோம் : இந்தத் தொடர்பை எவர் நீக்குவரென்க.

70. குஞ்சரம் - விளம்பழத்திற்கு வருவதோர் நோய் : சிந்தாமணி புரையில் நச்சினார்க்கினியார் இவ்வாறு கூறினர், தன் வயிறு என்பது விளம்பழத்தின் உள்ளிடம், விளக்கட்கனி - விளங்கனி, தன்புறம் என்புழி - தான் உள்ளிருப்ப அந்நோய்புறம், மேதினிக்கு - உருபு மயக்கம்.

71. பஞ்சாக்காவன் நெடும்பதம் விரவுவ போதுவ நதென்ன ஆற் புதம், போக்கு - குற்றம் : போக்கறு பணுவல் என்றார் பனம்பாறார்.

72. சொல்மாத்திரையில் வணங்குபவர்க்கும் வல்வீணை இலும்.

73. மாலையது - இயல்பினைபுடையது, பஞ்சாக்காவன் அழிவேனை ஆக்கி வாடுவென்றருளினன்.

74. பருவமென்பது உயிர்க்கேயன்றி பஞ்சாக்கர வாண்டகைக் கில்லை. ஆதலின் நீ இப்பொழுது அவனை நினைவின் அவனருள் உனக்கு வாய்த்திடும்.

75. கதி - பிறவி. புல்வனை - இழிவான தீவனை; வீனைத்தொகையுமாம். அடுத்தப்புரட்டியது.

76. ஆரியன் - ஆசாரியன். கேவல நிலையினும் ஐந்தொழில் செய்து பக்குவப்படுத்திச் சகல நிலைக்குக் கொண்டுவந்து அச்சகல நிலையில் நாம் செய்த குற்றங்களை மெல்லாம் நீக்கி நம்மைத் தாங்கும் பஞ்சாக்கரமூர்த்தி இன்னும் நம்மைத் தாக்கி மேனிலையிற் சேர்ப்பனென்னும் உண்மையை உணர்ந்தேன் என்றவாறு.

‘பண்டிகந் திருளிற் பட்ட படர்பெரும் பிழையை நீயே கண்டொரு செயலு மில்லாக் காலத்துக் கருணை வைத்துக் கொண்டிடும் பருவ நோக்கிக் கோலாமெய் யருளிற் றந்த வண்டனிப் பிழையுள் வையா தளிப்பதின் றரிது போலும்’ என இவ்வாசிரியர் தணிகைப் புராணத்து அருளியதுக் காண்க.

77. பஞ்சாக்கர ஏந்தல் வைத்தான் வைத்தனன் வைத்தனன் என்க.

78. உலகினர் சிற்பரமென்று அறியார்; அதுவேயுமன்றி ஐந்தொழிற் பொருட்டுக்கொள்ளும் உருவத்தின் உண்மையும் அறியார்.

79. அநயம் - வேறன்மை. பொன் - சூரியன்.

80. தஞ்சுதல் - நிலபெறுதல்; பெருஞ்செல்வரென்றபடி. வேலர் - அரசர். கொன் - அச்சம். தென் - அழகு. தாமரை மலரின் அழகும் கெடுதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாக்கரவன்றிருவடி.

81. கடசுதலாவது அப்பெருமானது உயர்வும் தமது இழிவும் நோக்கியவழி நிகழ்வது.

82. உற்றிலா எனக்குக் குறையுண்ட செஞ்சு முதலியன அளித்தான்.

83. ஆரண மார்க்கம் - வேதாகமநெறி. அரவு - ஆகுபெயர். முயக்கு - முயக்கம். இடும்பைக் காரணம் - துன்பம் நுகர்தற்குரிய காரணத்தை.

84. இழுதை - பேதை.

85. இன்னுக்கு - துன்பம். உறவாற் பெயராது. இன்பம் நிறுவவும் இன்னுக்கு நீக்கவும் வல்லன் பஞ்சாக்கா நின்மலனே.

86. அல் மலம் - இருண்மலம். இறைவன் மலஞ்சார்ந்த உயிரோடு கலந்திருப்பினும் மலம் அவனைத் தாக்காதென்பது உவமை வாயிலாக விளக்கப்பட்டது.

87. கால் - வினைத்தொகை. அஷ்டமூர்த்தியாய் - நிற்குமாறு கூறியது. காவு இயல் சீர் அருள் - வெளிப்படாது மறைதல் இயலுசின்ற சிறப்பினையுடைய திருவருள்.

88. அடைவு - அடைதல். பரிபவம் - முன்னது வினைத்தொகை : பின்னது வியாகூலம்.

89. இப்பவம்போல் வாய்ப்புறின் பவமெழுக்கோடி யெடுப்பினும் என்னை என்க.

90. அருளிற் கலந்த நலத்தவர் சேவன்முத்தர். இறந்த - கழிந்த. சென்றே பயப்ப - பிராரத்தம். ஏறா நிலை - ஆகாமியம் சேராநிலை.

91. தரும்பர் - போலி. அழுந்தின் அவியும் பதைப்பின் மலையாம்.

92. தீவினை நீங்க எண்ணுதலும், நல்வினை செய்ய காடலும் வேண்டா;

93. நெஞ்சே உனக்குப் பகை நீயே. நீ முன்னர் ஈட்டிய வினைப் பயன்களை அவ்வவர் முன்னிலையாக பஞ்சாக்காவன் கூட்டும்பொழுது.

94. நாடுவதெல்லாம் நற்பதம், கூடுவதெல்லாம் அடியார்குழாம், வீடுவதெல்லாம் அறிவிலர் சேர்க்கை.

95. கால் அகழ்தல் - கால் யாத்தலென்பதுபோல நின்றது. மலத்தை அடிசையாடு அறுக்கும். இச்செய்யுட் பொருளை 'என்னு லறியாப் பதந்தந்தா யான தறியா தேகெட்டே, னுன்னு லொன்றக் குறையிலலை' என்னுந் திருவாக்கான் அறிக.

96. அடியார்க்கு நல்குரவும் செல்வமும் கூறியவாறு. சிலம் - வஞ்சம்.

போதி - அரசமரம். சோடை - ஈண்டு ஆசையிருதி.

98. இரும்புபோன்ற மனத்தன் என்று கருதி. மலையை வளைத்
தலோல. காப்பு - தடை.

99. உயிர்க்கும் இறைவற்குமுள்ள வேறுபாடு கூறுமுகத்தால் பஞ்
சுக்கரமூர்த்தியின் பேரருள் விளக்கியவாறு.

100. உளரின்று காணலாவது திரிவுகாட்சி. உளமொளித்தலாவது
தெளிவு காட்சி. இக்காட்சியின் இயல்பு சிவநானமாபாடியத்து நன்கு
விளக்கப்பட்டது. பளகு அறுத்தல் - குற்றம் நீக்குதல்.

முற்றிற்று.

